

Curaçao

'Marley' ontroert en inspireert

Van een onzer verslaggevers

WILLEMSTAD - In een afgeladen volle zaal van The Cinemas werd het publiek gisteren de heuvels van Jamaica ingetrokken om in 144 minuten een ontmoeting te beleven met een man die tot profetische hoogte stijgt zonder zijn menselijkheid te verliezen.

Van de filmdocumentaire 'Marley' van Kevin MacDonald, waarmee gisteren het eerste Internationale Film Festival Rotterdam op Curaçao (CIFFR) werd geopend, kan eigenlijk alleen maar gezegd worden dat iedereen, maar dan ook iedereen, deze verfilming van het leven van Bob Marley, gezien moet hebben.

De man achter de muziklerende, de levende man, de mens. „Scratch the surface and see what kind of man is behind the Legend.” Zo bracht filmmaker Kevin MacDonald, die bij de

opening aanwezig was, het. En daarin is MacDonald meer dan geslaagd, zelfs voor doorgewinterde Marley-fans heeft de documentaire nieuwe inzichten en verrassende inkijkjes in het leven van de man die de wereld in zijn handen nam door een boodschap van eenheid uit te dragen middels zijn muziek.

De film brengt veel uniek beeldmateriaal, foto's en uiteraard muziek. Veel muziek. Alles samengevoegd in een vloeiend verhaal dat van begin tot eind boeit, raakt en ontroert. MacDonald beloofde bij de opening van het festival dat de 144 minuten die de film duurt niet zouden 'voelen' als bijna tweeënehalf uur film. Verder gaf hij aan het een beetje ongemakkelijk te vinden dat 'Marley' eerst op Curaçao en nog niet in Jamaica is vertoond. „Misschien kunnen we dat een beetje onder ons houden en niet doorvertellen.”

En dan na de openingswoorden van de maker van de film wordt de zaal donker. De avond vult zich met beelden van Jamaica, een jonge Robert Marley die een blanke vader heeft en om die reden geen aansluiting vindt in de Jamaicaanse gemeenschap. Opgroeiend in een kansloos dorp met een passie in zijn hart die zo luidt spreekt dat hij niet anders kan dan haar volgen. Melodieën en woorden maken een evolutie door en groeien uiteindelijk door naar het reggaegeluid dat zo onmiskenbaar van Bob Marley is.

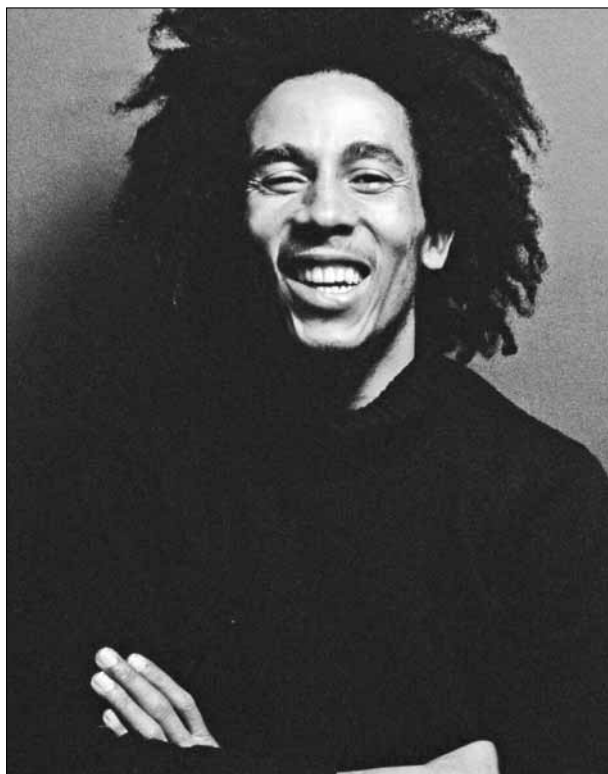
Het Rastafari-geloof, de 'way of life' die daarbij hoort en de

goddelijke inspiratie die bijna tastbaar van het doek afspringt maken deze film een ervaring die niet gemist mag worden. Dwars door de film heen gevlochten lopen de boodschappen van liefde en eenheid. Soms uitgesproken door Marley zelf. De vergelijking met Jezus dringt zich op, vooral ook in de manier waarop hij antwoorden geeft in een van de interviewfragmenten van de film. „Ben je rijk?” is een van de vragen. „Wat bedoel je met rijk zijn?” is de tegenvraag. „Heb je veel geld en bezit?” komt vervolgens naar Marley terug. „Oh, dus bezit betekent rijkdom... Nee, ik ben rijk in een andere zin.”

De kracht van deze woorden krijgt een intense betekenis door de manier waarop Marley, die ze zelf uitspreekt, in beeld is gebracht. Oprecht, puur en eerlijk. Hij zegt het, hij leeft het, hij is het. De man, de mens achter de legende die MacDonald in deze film naar voren wilde brengen blijkt legendariër dan de legende zelf. En hopelijk blijft zijn boodschap ook na het zien van deze film nog heel lang hangen. 'One love, one heart, let's get together and feel all right.'

Vanaf 19 april is Marley ook te zien in The Movies.

Op pagina 14
'Door Jah gegeven'

Bob Marley (1945 - 1981).

De directeur van het Internationaal Filmfestival Rotterdam (IFFR) Rutger Wolfson, zakelijk directeur van het IFFR Janneke Staarink, cineast Kevin MacDonald en Gregory Elias van de Fundashon Bon Intershon waren aanwezig bij de opening gisteravond.

Kevin MacDonald (1967) werd in Schotland geboren en heeft meerdere documentaires en films op zijn naam staan.

De zaal voor de openingsfilm van het festival was volledig uitverkocht.

FOTO'S JEU OLIMPIO

Kevin MacDonald (in pak) nam de tijd om met het publiek van gedachten te wisselen over de film.